

Κωστής Κοκκινόφτας

Κέντρο Μελετών Ιεράς Μονής Κύκκου

Ο ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΗΣ ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΠΑΛΛΑΔΙΟΣ ΓΑΛΛΗΝΙΟΣ

Ο μετέπειτα Αρχιμανδρίτης Παλλάδιος Γαλλήνιος γεννήθηκε το 1886 στο χωριό Γαληνή της Τηλλυρίας και το λαϊκό του όνομα ήταν Πολύδωρος. Το 1900, σε ηλικία δεκατεσσάρων χρόνων, μετέβη στα Ιεροσόλυμα κοντά στον θείο του Αρχιμανδρίτη Ιερώνυμο, όπου του δόθηκε η ευκαιρία να αποκτήσει ευρύτερη μόρφωση. Εκεί τέθηκε κάτω από την προστασία του Κύπριου Αρχιεπισκόπου Κυριακουπόλεως (1898-1908) και μετέπειτα Ιορδάνου (1908-1819) Μελέτιου Κρονίδη από την Ομορφίτα, ο οποίος τον βοήθησε να εγγραφεί αρχικά στη Γυμνασιακή Σχολή του Πατριαρχείου «Άγιος Δημήτριος» και ακολούθως στη Θεολογική Σχολή του Σταυρού Ιεροσολύμων, από την οποία, όπως αναφέρεται στα βιογραφικά του σημειώματα, αποφοίτησε το 1909, έτος κατά το οποίο η Σχολή έκλεισε οριστικά¹. Ακολούθως, το 1910, προσελήφθη, ως δόκιμος μοναχός, στην υπηρεσία της Αρχιγραμματείας του Πατριαρχείου, όπου υπηρέτησε μέχρι τον θάνατό του, ως Γραμματέας (1910-1919 και 1922-1943), Γραμματέας του περιοδικού «Νέα Σιών» (1921-1922) και Αρχιγραμματέας του Πατριαρχείου (1943-1956). Επίσης, για κάποιο χρονικό διάστημα από το 1922 υπηρέτησε ως γραμματέας της Ιεράς Συνόδου, ενώ από το 1941 μέχρι τον θάνατό του διετέλεσε συνοδικό μέλος.

Ο Παλλάδιος εκάρη Μοναχός το 1914, από τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων (1897-1931) Δαμιανό, και το ίδιο έτος χειροτονήθηκε Ιεροδιάκονος από τον προαναφερθέντα Αρχιεπίσκοπο Ιορδάνου Μελέτιο Κρονίδη. Αρκετά χρόνια αργότερα, το 1925, χειροτονήθηκε

1. Για τη Σχολή αυτή βλ. Κωστή Κοκκινόφτα, «Η Θεολογική Σχολή του Σταυρού Ιεροσολύμων και η Κύπρος», *Κυπριακαί Σπουδαί* 71 (2009) 97-154, όπου στη σελ. 133-134 γίνεται αναφορά και στον Παλλάδιο, το όνομα του οποίου, ωστόσο, απουσιάζει από αυτά των αποφοίτων του έτους εκείνου. Ίσως τότε να φοιτούσε στην πέμπτη ή έκτη τάξη από τις συνολικά επτά, που είχε η Σχολή.

Ιερομόναχος και χειροθετήθηκε Αρχιμανδρίτης². Ο Κύπριος κληρικός υπήρξε ένα από τα πλέον διακεκριμένα μέλη της Ιεράς Συνόδου του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων και χαρακτηριζόταν από την εργατικότητα, τη διαλλακτικότητα και την άριστη γνώση των θεμάτων με τα οποία ασχολείτο. Συνήθιζε επίσης να μελετά και να είναι ενήμερος για διάφορα ζητήματα, και ιδίως για τα ιστορικά δικαιώματα του Πατριαρχείου στην Παλαιστίνη, ώστε να είναι σε θέση να συμβάλλει στην προάσπισή τους. Είναι αξιοσημείωτο ότι ο Μητροπολίτης Κιτίου (1918-1937) Νικόδημος Μυλωνάς ζήτησε να τον αξιοποιήσει στην υπηρεσία της Μητρόπολης Κιτίου, το 1919, έτος ανακατατάξεων στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων³. Τελικά, όμως, ο Παλλάδιος αρνήθηκε τη σχετική πρόταση και προτίμησε να παραμείνει στην Παλαιστίνη και στην υπηρεσία του Παναγίου Τάφου. Επίσης, τον Νοέμβριο του 1937 και τον Απρίλιο του 1938, στις συζητήσεις που έγιναν για την επίλυση του οξύτατου προβλήματος που είχε δημιουργηθεί στην Κυπριακή Εκκλησία, ύστερα από τον θάνατο των Αρχιεπισκόπου Κυρίλλου Γ' (1916-1933) και Μητροπολίτη Κιτίου Νικόδημου Μυλωνά, καθώς και τη συνέχιση της εξορίας του Μητροπολίτη Κυρηναίας (1917-1947) Μακάριου Μυριανθέα, ο Παλλάδιος, ο οποίος ήταν τότε βοηθός Αρχιγραμματέας στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, προβλήθηκε ως ένας από εν δυνάμει υποψήφιους για τον αρχιεπισκοπικό θρόνο⁴. Για την όλη προσφορά του, ο Κύπριος Αρχιγραμματέας του Πατριαρχείου Ιεροσολύμων τιμήθηκε από την Ελληνική Κυβέρνηση με τον Χρυσό Σταυρό του Τάγματος Γεωργίου Α'⁵, καθώς και με σχετικά παράσημα από τις Κυβερνήσεις του Λιβάνου και της

2. Για τις διάφορες χρονολογίες της υπηρεσίας του στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων και των χειροτονιών του σε Ιεροδιάκονο και πρεσβύτερο, βλ. «Η εις Κύριον εκδημία του Γέροντος Αρχιγραμματέως Αρχιμ. Παλλαδίου Γαληνίου», *Νέα Σιών* 48 (1956) 166-169 (όπου αναφέρεται, λανθασμένα, ότι γεννήθηκε στο Καραβοστάσι).

3. Βλ. «Εκ Λάρνακος», *Ελευθερία*, 26/8.2.1919· «Εκ Λάρνακος», *Ελευθερία*, 2/15.3.1919.

4. «Ποίοι Κύπριοι του εξωτερικού δικαιούνται εις υποψηφιότητα», *Πάφος*, 18.11.1937· Θεοχάρη Σταυρίδη, *Η Ιερά Μονή Κύκκου στα Βρετανικά Αποικιακά Αρχεία, 1930-1939*, Λευκωσία 1999, σ. 70, 465-466, 515-516.

5. «Ο υπό της Ελληνικής Κυβερνήσεως παρασημοφορηθείς Κύπριος Αρχιμανδρίτης Ιεροσολύμων», *Φωνή της Κύπρου*, 9.8.1947.

Ιορδανίας⁶. Απεβίωσε στις 2 Ιουνίου 1956, σε ηλικία εβδομήντα χρόνων, αφήνοντας φήμη φιλόπονου και σπουδαίου κληρικού⁷.

Δημοσιεύτηκε στο περιοδικό της Ιεράς Μητροπόλεως Κύκκου και Τηλλυρίας *Ενατενίσεις* 41 (2023) 135-136.

6. Β.Χ. Μαλατάκη, *Οι Έλληνες στη Μέση Ανατολή. Α΄. Παλαιστίνη, χ.τ.έ., χ.χ.*, σ. 9.

7. «† Αρχιμ. Παλλάδιος Αρχιγραμματέας», *Απόστολος Βαρνάβας* 17 (1956) 168 [δημοσίευμα, πιθανότατα, του επίσης αγιοταφίτη κληρικού Ιππολύτου Μιχαηλίδη (1881-1960), διευθυντή τότε του ανωτέρω περιοδικού, εκφραστικού οργάνου της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου].